

PROÈ MÁME BÝT NYNÍ S IZRAELEM?

Jack W. Hayford

Izrael je zemì, o které Bùh v Bibli øíká - jedineènì, prorocky, vykupitelsky a opakovanì: „Toto je má zem.“ Bùh mluví o Izraeli zpùsobem, který nepoužívá vùèi žádné jiné zemi na svìti. Izrael byl vyzdvihnut, aby se stal svìtlem pro pohany. Církev ve svých poèátcích byla témìø zcela

židovská a zùstala židovskou až do té doby, než se evangelium zaèalo šíøit dál.

Evangelium proniklo do Antiochie, kde vzniklo první spoleèenství z pohanù. Odtud se rozšíøilo do celého svìta. V deváté až jedenácté kapitole listu Øímanùm se apoštol Pavel zabývá otázkou Božího zámìru ve vztahu k Židùm. Uvedené tøi kapitoly pøedstavují v celé Bibli jakoby samostatné zpracování teologie Božího pøístupu k Židùm. Židé byli „prvotinou“, „prvním lidem“ (skrže Abrahama), který poznal Boha jako Boha smlouvy. Oni to byli, kteøí pak pøenesli toto bohatství dále do svìta; z nich také pøišel Mesiáš.

Boží slovo nazývá Izraelce „koøenem“ a pohany „vìtvemi“. Pøipomínáme si, že: „Byly vylomeny pro svou nevíru, ty však stojíš vírou.“ Nemáme se povyšovat, ale bát se:

„Jestliže Bùh neušetøil pøirozených vùtví, tím spíše neušetøí tebe“ Jakmile vejde plný poèet pohanù „pak bude spasen všechen Izrael“ (Ø 11,16-27)

Proè máme být nyní s Izraelem?

Žijeme v historicky velmi závažné době. Jako vùøící v Ježíše Krista slyšíme volání, abychom stáli pøi Izraeli. Je docela možné, že žijeme v poslední době. Nemìli bychom být vùèi tímto slovùm pasivní; jsme vyzýváni horlivì se modlit, pøimlouvát se a sloužit podle slov Spasitele, který øekl, že není naším úkolem spekulovat, kdy pøijde konec. Je ale naši odpovìdností zabývat se vícími Božího království, než se Pán vrátí (L 19,13). Nejde o politiku, jde o slovo Boží. Politické souvislosti jsou však mimoøádnì závažné. V Písmu stojí, že pøijde èas, kdy se všechny národy svìta obrátí proti Izraeli. Není to nic nemyslitelného,

mùže se to skuteènì nyní stát. Proto je dùležité pochopit, proè bychom mìli nyní stát pøi Izraeli.

OSM DÙVODÙ PROÈ STÁT S IZRAELEM

1) Každý vùøící by mìl mít Židy na pøedním místì v žebøíèku svých hodnot s vìdomím upøímné vdìènosti za to, co Bùh skrže tento národ vykonal.

Je tøeba rozumìt, že základem naší pozornosti k Židùm je pochopení Božího øádu a toho, co Bùh øekl. V tom je zahrnut jak lid, tak území. Každý vùøící má mít Židy vysoko na svém žebøíèku priorit, protože stejní je má i Bùh. Hospodin si povolává lidi: zaèal povoláním muže jménem Abraham. Pán øekl, že skrže sími Abrahamovo (ve vztahu s jeho ženou Sárrou, prostøednictvím zaslíbeného syna Izáka) budou všechny národy na svìti požehnány... každý èlovìk mùže mít pøístup k požehnání Všemocného Boha. V Genesis 12,3 øíká Hospodin ve smlouvì, kterou uèinil s Abrahamem: „Požehnám tím, kdo žehnají tobì, proklejí ty, kdo ti zloèeí. V tobì dojdou požehnání veškeré èeledi zemì.“

Toto se nevztahuje pouze na lid (Židy), ale rovnìž na území (Izrael). Bùh bude soudit národy a zacházet s nimi ve vztahu k jejich rozhodnutím stejní tak, jak to èiní s jednotlivci.

Hospodin je vyvolil s určitým cílem: „Jsou to Izraelci, jim patří synovství i sláva i smlouvy s Bohem, jim je svěřen zákon i bohoslužba i zaslíbení, jejich jsou praotcové, z nich rodem pochází Kristus. Bůh, který je nade všemi, buď pochválen na věky, amen.“ (Ø 9,4-5)

Adopce: Bůh si vybral lid ze sími Abrahamova;

Sláva: jasná a zřejmá přítomnost Boha, který se sám zjevil;

Smlouvy: závazky, které stvořil Bůh;

Smlouva s Abrahamem... Bůh říká, „V tobě dojdou požehnání všechny země...“

Tvému potomstvu dávám tuto zemi“ (Genesis 12:3,7);

Smlouva s Mojžíšem... zjevení zákona, který jsme dostali, aby nás vedl ke Kristu:

vykoupení skrze krev Beránka;

Nová smlouva ... v knize Jeremiášovi a Ezechielovi Bůh říká těmiž stejnými slovy: „Přicházejí dny, kdy uzavřou s domem Izraelským smlouvu novou... Svůj zákon jim dám do nitra, vepíší jim jej do srdce... a vložím do jejich nitra nového ducha (Jer 33:31, 33, Ez 11:19).

Největší dar: zázračný dar Ježíše lidstvu. Nebo □ Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna... Bůh Ho dal skrze židovský národ a On sám přišel jako Žid. Ježíš, když mluvil k samařské ženě, řekl: „Spása je ze Židů“.

Bible k nám tedy hovoří jasně: jde o kořeny, jsme tady u samé podstaty toho co Bůh zjevil lidstvu. Důkaz je v samotné existenci Židů jako národa stejně jako ve faktu, že byl obnoven jejich stát. Nyní probíhá boj za Jeruzalém, za Izrael a za samotnou přítomnost Židů v něm a jejich právo na své území. Je jenom několik zemí, které jsou ochotné pevně stát na straně Židů a Izraele,

ale Bible říká, že Bůh žehná těm, kteří tak činí.

2) Naše místo v současném Božím plánu nás podle Bible nerozlučně spojuje se Židy jako lidem, a tedy i s izraelskou zemí.

Když uvěříme ve Spasitele, který přišel ze Židů, stavíme se do jedné řady s těmi, kdo spoléhají na Boha v jeho zjevené milosti a vykupitelském záměru. V Bibli je psáno, že jakmile přijmeme Pána, stáváme se - duchovní vzato - Židy (Øimanům 2,28-29; Galatským 3,26-29).

Jste-li vířící, nemůžete plnit a zcela věřit Bibli a přitom být pasivní vůči Židům a Izraeli.

3) Bůh vůči izraelské zemi učinil zcela jedinečná prohlášení, která nebyla nikdy odvolána:

Těti Mojžíšova 25,23 – Tato zemi je Boží zemi, kterou On přiděluje a s ní nakládá:

„Zemi nesmí být prodávána bez práva na zpětnou koupi, nebo □ zemi je má...“

Pátá Mojžíšova 32,43 – „Pronárody, zaplestejte s Jeho lidem ... svou zemi, svůj lid, zprostí viny.“

Druhá Paralipomenon 7,20 – Bůh říká, že když se lid od niho odvrátí „ ... vytrhnu vás ze své

zemi, kterou jsem vám dal...“

Žalm 85,1-2 – „ Hospodine, projevoval jsi své zemi přezřel, údil Jákobův jsi zmínil.

Snímal jsi ze svého lidu nepravosti, pokrýval jsi všechny jeho hříchy.“

Izajáš 8,8 – Tato země náleží Bohu Otci a je to země Jeho Mesiáše. „... jeho rozpjatá křídla vyplní prostor tvé země, ó Immanueli!“

Jeremiáš 2,7 - Pán říká svému lidu, proče přichází ztráta, destrukce místa Jeruzalém.
„Vedl jsem vás do země úrodné... Pěšili jste a mou zemi jste poskvrnili, moje didictví jste zohavili.“

Ezechiel 38,16 – Bůh hovoří k národům v posledních dnech, které se pozdvihují proti Izraeli. Bůh hovoří o konfrontaci, která nastane v Jeho zemi. „Potáhneš na Izraele, můj lid... Na sklonku dnů tě přivedu na svou zemi, aby mi pronárody poznaly, až ukážu svou svatost před jejich očima na tobě...“

Joel 1,6; 2,18; 4,2 – Třikrát je v této knize uvedeno, že tato země patří Pánu.

„Vždy na mou zemi vytáhl pronárod mocný a neséislý...“ (1,6);

Horlivě se ujme Hospodin své země ... (2,18);

Shromáždím všechny pronárody, svedu je do Doliny Jósafatu a budu je tam soudit kvůli svému lidu, kvůli svému didictví, kvůli Izraeli, kterého rozehnali mezi pronárody. Mou zemi rozdělili...“ (4,2).

Ozeáš 9,3 - ve vztahu k rozptýlení Izraele: „Nebudou sídlit v Hospodinově zemi, Efraim se vrátí do Egypta, v Asýrii budou jíst poskvrniné věci.“

Zacharjáš 9,16 – „ Tak je Hospodin, jejich Bůh, v onen den zachrání, stádečko svého lidu. Jako drahokamy v řelence budou zářit nad jeho zemí.“

Když hovoříme o Izraeli, jde o:

1) majetek, na který si činí nárok Bůh;

2) Boží lid, kterému se této země od Boha dostalo.

Toto je pro Stvořitele nejpodstatnější a neoddiskutovatelné.

To, co Bůh jedinečně říká o Izraeli, nebylo nikdy zrušeno.

Nejenže ta země náleží Bohu, ale Bůh také navždy svěřil tuto zemi Abrahamovi a jeho potomkům skrze Izáka. (První Mojžíšova 17,7-8)

V maličkém hněvu skryl jsem tvář svou na maličko před tebou ... milosrdenství mé však od tebe neustoupí a smlouva pokoje mého se nepohne...“ (Izajáš 54,8-10)

Ztráta vlády Izraele způsobená hříchem a rozptýlením nezminila závazek, na základi kterého jim Bůh toto vlastnictví navždy dal. (viz Ezechiel 37, 1-28)

4) Současný konflikt v Izraeli není ani z jeho iniciativy, ani není živěn jeho expanzionizmem.

Všeobecně dnešní svět vidí v Palestincích tu utlačovanou stranu, ale Izrael brání zemi, kterou dostal podle příslibu z roku 1917 potvrzeného usnesením Valného shromáždění OSN z roku 1948. Cílem Palestinců není zajistit si domovinu, ale kompletní vyhnání Izraele.

Okolní arabské státy se svým dostatkem přírodních zdrojů nikdy nenabídlly Palestincům útočišti. Využívají je naopak pro ovlivňování veřejného mínění proti Izraeli. Většina světa to neví a nikdo se neobtěžuje jim to říct, sympatie ovlivňují jiné síly.

5) Být na straně Izraele neznamená být proti arabským národům jako takovým nebo popírat práva Arabů bydlících v Izraeli na pokojný, bezpečný a prosperující život. Bůh nemá nic proti žádné lidské bytosti a zcela určitě ne proti Arabům, kteří jsou potomci Izmaele, dalšího syna Jeho vyvoleného vůdce Abrahama. Stát při Izraeli

nevyžaduje zaujmout protiarabský postoj ani po nás nežádá být nelaskavými vůči ostatním národům.

6) Zatvrzená nepřátelství v určitých oblastech arabského světa nejsou pouhými politickými

spory, ale jsou hnány duchovními silami, které nebudou uspokojeny, dokud Izrael nezanikne.

Síly, které jsou proti Izraeli, nejsou lidé, kteří zkrátka nemají rádi Židy. Máme co dělat s duchovními silami mocnějšími než lidé, se silami, které nemohou být svrženy politicky ani udolány přesvědčováním. Mohou být zlomeny a překonány pouze přimluvnou modlitbou, která jediná může tyto mocnosti a síly svrhnout.

7) Ty samé duchovní síly, které rozdmýchávají nepřátelství k Židům, jsou stejni nepřátelské i ke křesťanům a nakonec přinesou pronásledování oběma.

Stejně jako Bible uvádí, že na samotném konci věků budou zabiti v Jeruzalémě dva svědkové (Zjevení 11), stejně tak existují dva svědkové, kteří po celou historii vydávali svědectví Bohu – Židé a křesťané. Nepřátelství a nenávisť vůči všem křesťanům je na úplně stejné úrovni jako vůči Izraeli, protože duch tohoto světa je proti Bohu a všemu, co je s Bohem spojeno.

S Bohem jako Stvořitelem – kterému patří naše uctívání.

S Bohem jako Soudcem – kterému jsme vykazatelni.

S Bohem jako Vykupitelem - který se sám zjevil skrze svého Syna Ježíše.

S Bohem jako dárce morálních zákonů pro celé lidstvo, kterému jsme odpovědní za své chování.

8) Biblický úkol a Boží příslib nás vyzývá postavit se pevně ve víře, přimlúvat se s očekáváním a podporovat s vědomím zaslíbení.

Jsme povoláni stát s Izraelem, protože možná žijeme v poslední době. Bůh nás povolává, abychom byli lidé morálního, biblického přesvědčení, kteří chodí v moudrosti a se znalostí Jeho Slova. Bůh si váží těch, kteří se rozhodli pro nepomíjející závazek stát na straně země, kterou on má jedinečně za svou (Žalm 122,6).

KROKY, JAKÝMI SE MŮŽETE „POSTAVIT ZA IZRAEL“

1) Vybavte se spolehlivými informacemi, vyhybejte se bigotnosti a dejte si pozor na „mezery“

ve svém přesvědčení a znalostech. Rozpoznávejte tendence informace v médiích.

Zvažujte tyto zprávy opatrně, ale bez chorobné podezřívavosti. Seznamte se se základními historickými údaji

o Blízkém východě a událostmi posledního století.

2) Se stále větší virností přijímejte biblickou výzvu „Modlete se za pokoj Jeruzaléma“

(Žalm 122,6) a modlete se za to, aby váš národ byl veden ve světle veršů První Mojžíšovy 12,1-3... „Požehnám těm, kteří ti žehnají...“

3) Zvažte na modlitbách návštěvu Izraele jako výraz praktické podpory.

4) Projevte přátelství vůči židovským přátelům. Potvrďte jim, že jako všichni stojíte při Izraeli na základě svého biblicky založeného závazku k Bohu.

5) S vědomím teroristických způsobů radikálních muslimů buďte k ostatním laskaví.

Nebuďte pasivní, současná doba je přelomová. Konfrontace, již jsme svědky, nemá daleko

k tomu, aby pøivedla všechny zemì svìta proti Izraeli a každému, kdo bude stát na jeho stranì.

Nakonec pùjde o tuto otázku: „Kdo je pro Krista a Jeho cestu, a kdo je proti?“ Pán nás volá být lidem, který bude sloužit druhým a který bude s morálním a biblickým pøesvědčením pevnì stát v kritických situacích ... jako je tato.